

151 χρόνια από την Ομιλία στο Γκέτισμπεργκ

του Αβραάμ Λίνκολν

Η Ομιλία στο Γκέτισμπεργκ (Gettysberg Address) του Αβραάμ Λίνκολν είναι μια από τις πιο γνωστές ομιλίες της Ιστορίας. Εκφωνήθηκε από τον Λίνκολν κατά τη διάρκεια του αμερικανικού εμφύλιου πολέμου, το απόγευμα της Πέμπτης, 19 Νοεμβρίου του 1863, στα εγκαίνια των Εθνικού Στρατιωτικού Νεκροταφείου στο Γκέτισμπεργκ της Πενσυλβάνια, τεσσεράμισι μήνες μετά την νίκη των δυνάμεων της Ένωσης (βόρειοι) κατά της Συνομοσπονδίας (νότιοι) στην αποφασιστική μάχη του Γκέτισμπεργκ. Σε 273 λέξεις ο Λίνκολν αναφέρεται στις αρχές της ισότητας των ανθρώπων που ευαγγελίζεται η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας και επαναπροσδιόρισε τον Εμφύλιο Πόλεμο ως ένας αγώνας όχι απλώς για την Ένωση, αλλά ως «μια νέα γέννηση της ελευθερίας» που θα έφερνε πραγματική ισότητα για όλους τους πολίτες της, και που επίσης θα δημιουργούσε ένα ενοποιημένο έθνος στο οποίο τα δικαιώματα των πολιτειών δεν θα ήταν πλέον κυρίαρχα.

"Πριν από ογδόντα και επτά χρόνια οι πρόγονοι μας δημιούργησαν στην ήπειρο αυτή ένα νέο έθνος, που γεννήθηκε ελεύθερο και αφοσιώθηκε στην ιδέα ότι όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι.

Τώρα έχουμε εμπλακεί σε φοβερό εμφύλιο πόλεμο, που θέτει σε δοκιμασία το κατά πόσον αυτό το έθνος, ή οποιοδήποτε άλλο έθνος, που γεννήθηκε και αφοσιώθηκε με τον τρόπο αυτό, μπορεί να επιβιώσει για πολύ. Συναντιόμαστε σε ένα σπουδαίο πεδίο μάχης αυτού του πολέμου. Έχουμε έλθει για να αφιερώσουμε ένα μέρος του πεδίου αυτού ως τελευταία κατοικία για αυτούς που έδωσαν εδώ τις ζωές τους έτσι ώστε το έθνος αυτό να μπορέσει να ζήσει. Αυτή η ενέργεια μας είναι απολύτως ταιριαστή και πρέπουσα.

Όμως, με την ευρύτερη έννοια, δεν μπορούμε να αφιερώσουμε, δεν μπορούμε να καθαγιάσουμε τα χώματα αυτά. Οι γενναίοι άνδρες, ζωντανοί και νεκροί, που πολέμησαν εδώ, τα έχουν ήδη αγιάσει, πολύ πέρα των φτωχών δυνατοτήτων μας να εξάρουμε ή να μειώσουμε. Ο κόσμος θα ασχοληθεί λίγο και δεν θα θυμάται για πολύ τα όσα πούμε εδώ, αλλά ποτέ δεν μπορεί να λησμονήσει τι έπραξαν εδώ.

Εναπόκειται σε εμάς τους ζωντανούς, όμως, να αφιερωθούμε στο έργο που έχουν φέρει, με τόση αριστεία, εις ατελές πέρας, μέχρι σήμερα, αυτοί που έπεσαν εδώ. Εναπόκειται σε εμάς, όμως, να αφιερωθούμε, εδώ, στο μεγάλο καθήκον που στέκει ενώπιον μας - να εντείνουμε την αφοσίωση μας στον αγώνα για τον οποίο έδωσαν το τελευταίο μέτρο αφοσίωσης αυτοί οι τιμημένοι νεκροί, να διακηρύξουμε ξεκάθαρα εδώ ότι οι νεκροί αυτοί δεν πέθαναν μάταια, ότι αυτό το έθνος, υπό την σκέπη του Θεού, θα βιώσει μια αναγέννηση της ελευθερίας, και ότι η διακυβέρνηση του λαού, από τον λαό, για τον λαό δεν θα εκλείψει από την γη."

Αβραάμ Λίνκολν, Γκέτισμπεργκ, 19 Νοεμβρίου 1863.